

تعیین چشمۀ استاندارد تور گوشه‌گیر ماهی گیدر در دریای عمان (سواحل سیستان و بلوچستان)

• سیدعباس حسینی، مرکز تحقیقات شیلاتی آبهای دور، چابهار

تاریخ دریافت: بهمن ماه ۱۳۸۱ تاریخ پذیرش: آبان ماه ۱۳۸۲

چکیده

مطالعه به منظور مقایسه صید ماهی گیدر^۱ در سواحل آبهای دریای عمان (سواحل سیستان و بلوچستان) به وسیله چشمۀ های تور های گوشه‌گیر^۲ آزمایشی ۱۴۵ (۲۰=۲۰-۲۱۵) چشمۀ شاهد با شماره نخ ۳۶ (۲۱۰-۲۱۷، ۲۳۷ و ۲۳۷ میلی متر (شماره نخ ۵۴-۲۱۰-۲۱۷ دینر) از جنس پلی آمید (نایلون) با عرض تور ۱۴ مترو ضریب آویختگی ۵٪ در روشن صید سطحی و نیمه عمقی (در این روش چشمۀ تور ۱۴۵ میلی متر به دلایلی مورد آزمایش قرار نگرفت) از طریق گشتهای دریایی با استفاده از لنچ صورت گرفته است. از مجموع ۲۲ تور اندازی در اسفند سال ۷۹ (۸ تور اندازی) وارد بیمهشت سال ۸۰ (۱۴ تور اندازی)، ۱۹ تور اندازی به طریق سطحی و ۳ تور اندازی به طریق نیمه عمقی در عمق ۶ متری آب انجام گرفت. در روشن صید سطحی، بررسی تعداد ماهیان صید شده به تفکیک هر یک از چشمۀ های مذکور نشان داد که اندازه چشمۀ ۲۱۵ میلی متر بیشترین تعداد را هم از نظر کل و هم از نظر صید به طریق گوشه‌گیر به خود اختصاص داده بود. بررسی وزن ماهیان صید شده از طریق آنالیز واریانس یک طرفه اختلاف آماری معنی داری را بین چشمۀ های موردن بررسی نشان داد. همچنین نتایج آزمون دانکن چهار گروه وزنی را مجزا نمود که وزن ماهیان صید شده در چشمۀ ۲۱۵ میلی متر بیشترین میزان را به خود اختصاص داده بود. بررسی نتایج مربوط به چشمۀ شاهد ۱۴۵ میلی متر نشان داد که بیشتر از ۳۰٪ تعداد کل ماهیان صید شده به وسیله این تور در جین تورکشی و انتقال به عرشه شناور رها شدند که حاکی از نامناسب بودن این چشمۀ برای صید ماهی گیدر در آبهای ساحلی می‌باشد. در مقابل، مقایسه گروههای طولی صید شده به وسیله آنالیز واریانس یک طرفه اختلاف آماری معنی داری را بین چشمۀ های موردن بررسی نشان نداد. نتایج تعداد ماهیان صید شده در ۳ قسمت تور (بالا، وسط، پائین) حاکی از آن بود که بیشتر ماهیان در قسمت وسط تور و پس از آن در قسمت پائین تور برخورد کردند. بر اساس نتایج ارائه شده چشمۀ ۲۱۵ میلی متر به عنوان مناسب ترین چشمۀ تور برای صید ماهی گیدر در روش صید سطحی در آبهای ساحلی ایران پیشنهاد می‌گردد که جایگزین بسیار مناسبی برای چشمۀ شاهد ۱۴۵ میلی متر می‌باشد. در روش صید نیمه عمقی، همانند روش صید سطحی، چشمۀ ۲۱۵ میلی متر بیشترین تعداد و وزن ماهی صید شده را هم از نظر کل و هم از نظر گوشه‌گیر به خود اختصاص داده بود. جهت بدست آوردن عمق مناسب تور اندازی در روش نیمه عمقی و همچنین مقایسه دو روش صید، اجرای مجدد این پژوهه با چشمۀ های مذکور در شرایط زمانی یکسان الزامی می‌باشد.

کلمات کلیدی: چشمۀ استاندارد، ماهی گیدر

and 3 netting's were made by surface and mid-water (6 meter depth) ones, respectively. According to the data obtained from surface one, the 215 mm mesh size constituted the highest proportion of both total and gilled yellowfin caught. A comparison of total weight caught by mesh size showed varying differences when tested with a one-way ANOVA. As well as, the results obtained by Duncan test indicated four distinct groups that the fish weight obtained from 215 mm mesh size accounted for the major one. Analysis of data from 145 mm mesh size indicated that 30% of the total catch fell out of the net during hauling and lifting on board. This is an indicative of being unsuitable of the mesh size for catching the species in the local water. There was no significant difference between mean fork length among mesh size when tested with a one-way ANOVA. The results obtained from fish caught in three parts of net (top, middle, down) indicated that fish came from the middle part were the highest proportion of total fish captured. According to the results, the mesh size of 215 mm is the best mesh size for catching yellowfin tuna in the surface gill net and will be a suitable replacement for the 145 mm mesh size. Similar to the surface gill net, 215 mm mesh size caught the highest proportion and weight to the total fish captured in mid-water one. It needs to do further study to compare the two gill nets mentioned above through the same mesh sizes in the same situation (time and area) as well as obtaining the best depth for netting in mid-water gill net.

Keywords: Standard mesh-*Thunnus albacares*

مقدمه

می‌شود. ولی در دریای مدیترانه دیده نشده است(۵). همانند تون ماهیان، پلاژیک می‌باشد و در دریا و آبهای لب شور در عمق ۱ تا ۴۰۰ متری ستون آب دیده شده است(۶). طبق آمار ارائه شده از اداره کل شیلات استان سیستان و بلوچستان، میزان صید گونه گیر در سال ۱۳۸۰ برابر ۱۶۷۲۲۷۶۰ کیلو گرم برآورد شده است. مطابق آن میزان CPUE با شناورهای با ظرفیت بیشتر از ۵۰ تن ۷۳۷ کیلو گرم در هر روز دریاروی محاسبه گردید. وجود گستره طولی ماهی گیر(۳۷۷ تا ۱۷۵ سانتی متر) با مدد طولی ۸۱ سانتی متر در آبهای ساحلی و حجم عظیمی از صید ماهی گیر از طریق پوزه گیر و تور بیچ بوسیله اندازه چشمه تور $2a = 145$ میلی متر و همچنین بررسی دو روش صید سطحی و نیمه عمقی سبب گردید تا پروژه حاضر تدوین گردد. منطقه مورد عمل برای بررسی، سواحل سیستان و بلوچستان از محدوده جغرافیایی 55° درجه (میدانی) تا 30° درجه شرقی (گواتر) بوده است. زمان اجرای پروژه از $79/12/11$ تا $80/2/7$ بوده است. اهدافی که در این پروژه دنبال می‌گردد شامل بررسی و مقایسه وضعیت صید ماهی گیر از نظر میزان صید و گروههای طولی در روش صید سطحی و نیمه عمقی و در نهایت پیشنهاد چشمته تور مناسب برای هر یک از روشهای فوق و همچنین مقایسه دو روش صید فوق و ارائه راهکارهای مناسب برای آن جهت صید ماهی گیر در آبهای ساحلی استان سیستان و بلوچستان می‌باشد.

تورهای گوشگیر در گروه ابزار صید غیر فعال^۳ قرار دارند که به دلیل ارزانی به طور وسیعی در صیدهای خرد مورد استفاده قرار می‌گیرند. این تورها در صید گونه‌های بسیار پراکنده موثر می‌باشند^(۹). یک چشمۀ تور مشخص برای یک گونه، گروه طولی مشخصی را بیشتر از همه صید می‌کند. و به اصطلاح انتخابی^۴ عمل می‌نماید. تون ماهیان به انواع شیوه‌های صنعتی و سنتی صید می‌گردند. براساس گزارش کمیسیون تون ماهیان اقیانوس هند^۵ مجموع صید انجام گرفته توسط تورهای گوشگیر در ارتباط با سه گروه شیر ماهیان، نیزه ماهیان و تون ماهیان بیش از ۷۰٪ از صید کل تور گوشگیر را شامل می‌شوند(۷). اندازه چشمۀ های مختلفی از تور گوشگیر در اقیانوس هند برای صید تون ماهیان استفاده می‌شود. این میزان برای کشور پاکستان و هند اندازه چشمۀ گره تا گره مقابل به ترتیب 180 تا 250 و 70 تا 140 میلی متر متغیر می‌باشد(۸). علاوه بر روش صید سنتی گوشگیر، صید صنعتی نیز در سواحل سیستان و بلوچستان توسط کشتیهای پرساینر^۶ آزادگان، ۱، ۲ و ۳ در شش ماهه اول سال صورت می‌گیرد. صید عمده این ماهیان در این منطقه از طریق چشمۀ تور $2a = 145$ میلی متر می‌باشد. از مشخصات بارز گونه گیر در شناسایی، وجود رنگ زرد در باله پشتی، مخرجي و بالچه‌ها می‌باشد. این گونه در سراسر جهان در آبهای گرمسیر و نیمه گرمسیر دیده

مواد و روشها ابزار کار

مشخصات تجهیزات مورد استفاده برای ساخت بدنه تور عبارت بودند از:

- ۱ - طناب شناورهای^۷: از جنس پلی اتیلن به قطر 18 میلی متر و به طول 75 متر در قسمت فوقانی تور.
- ۲ - طناب وزنه‌ها^۸: از جنس پلی آمید به قطر 10 میلی متر و طول 75 متر در قسمت تحتانی تور.
- ۳ - شناورهای^۹: از جنس PVC به وزن 200 گرم (نیروی شناوری

تعداد پنج چشمۀ تور با اندازه‌های متفاوت به دو صورت روش صید سطحی و نیمه عمقی به صورت همزمان در شرایط یکسان مورد بررسی قرار گرفتند. لازم به ذکر است که در روش صید نیمه عمقی چشمۀ تور 145 میلی متر (گره تا گره مقابله) به دلایلی که بعداً ذکر خواهد شد، مورد بررسی قرار نگرفت. مشخصات این چشمۀ ها به شرح جدول ۱ بودند:

جدول ۱ : مشخصات تورهای مورد بررسی

۲۳۷	۲۱۵	۱۹۷	۱۷۰	۱۴۵ (شاهد)	اندازه چشمۀ گره تا گره مقابل میلیمتر
					مشخصات
۷۵	۷۵	۷۵	۷۵	۷۵	طول هر رشته دام (متر)
۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	عرض تور (متر)
۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۳۶	شماره نخ (D ۲۱۰)
پلی آمید (نایلون)	جنس				
۷	۷	۷	۷	۷	تعداد طاقه تور
% ۵۰	% ۵۰	% ۵۰	% ۵۰	% ۵۰	ضریب آویختگی
سیاه	سیاه	سیاه	سیاه	سیاه	رنگ بافته

سطح آب) از مجموع ۲۲ بار تور اندازی، تنها ۳ بار در آخر گشت دریایی به روش نیمه عمقی انجام پذیرفت. تواناندازی همه روزه حدوداً ساعت ۱۶ بعداز ظهر به صورت تصادفی و تقریباً پس از ۱۲ ساعت ماندگاری تور در آب و تورکشی در صبح زود فردا (حدوداً ۴ صبح) صورت می گرفت.

- ثبت اطلاعات زیستی ماهی گیدر در هر مرحله تور کشی پس از ثبت موقعیت جغرافیایی منطقه به صورت ذیل بود:

۱- طول چنگالی (سانتیمتر)

۲- دور برانش (سانتیمتر)

۳- وزن کل بدن (کیلوگرم)

۴- نحوه گیر کردن در تور (سرگیر، توریج، گوشگیر).

۵- محل گیر کردن در تور (بالا، وسط، پائین).

در ارتباط با محل گیر کردن ماهی در تور، ابتدا عرض تور که ۱۴ متر بود، به سه قسمت مساوی تقسیم می شد تا محل برخورد ماهی با هر یک از قسمتهای یاد شده یعنی بالا (از طناب بوبیه تا ارتفاع ۴/۵ متری ارتفاع تور)، وسط (از ۴/۵ تا ۹ متر)، پائین (از ۹ تا ۱۴ متر) مشخص گردد. بدین ترتیب عمق حرکت ماهی بدست می آمد.

نتایج

ماهی گیدر

الف) روش صید سطحی

در این روش در مجموع تعداد ۱۸۱ قطعه ماهی گیدر با وزن کل ۱۹۵۰ کیلو گرم صید گردید که عوامل لازم جهت تجزیه و تحلیل برای این

۱۶۰ گرم (که به فاصله ۳ و ۹ متری
بترتیب در روش صید سطحی و نیمه عمقی از هم برروی طناب بوبیه نصب گردیدند).

۴ - وزنه ها ۱۱ : از جنس سنگ
یا بلوك یا آجر به وزن تقریبی ۲ کیلوگرم و به فاصله ۵ متری.
به منظور بررسی و تجزیه و تحلیل داده ها ابتدا کلیه اطلاعات وارد برنامه Excel ۹۷ شده و سپس جهت آنالیزهای نهایی از برنامه کامپیوترا فوک و استفاده گردید. به منظور تعیین مناطق تورریزی بر روی نقشه Photoshop ۵/۵ استفاده گردید

روش کار

۱- خرید تور خام از کارخانه و انجام مراحل پشت دوزی و آماده سازی بدن تور تو سط صیادان محلی بر اساس الگوهای ارائه شده (ضریب آویختگی % ۵۰).

۲- اتصال رشته دامها از طريق چشمۀ های یکسان (هر چشمۀ تور در کنار چشمۀ تور مربوط به خود) و تفکیک هر چشمۀ تور توسط رنگ ویژه ای (ضمیمه ۱).

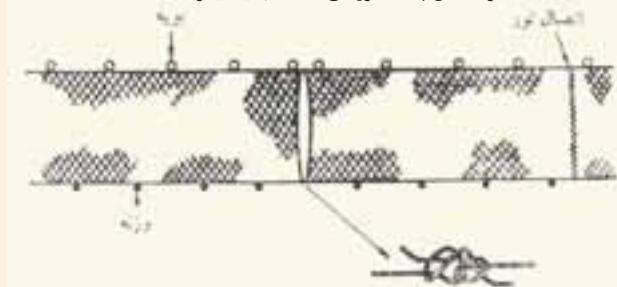
۳- انتقال رشته دامها به شناور صیادی لنج جهت انجام گشت دریایی.

۴- انتخاب سواحل سیستان و بلوچستان از محدوده جغرافیایی ۵۵، ۵۸ درجه (میدانی) تا ۳۰، ۶۱ درجه شرقی (گواتر) برای انجام بررسی (شکل ۱).

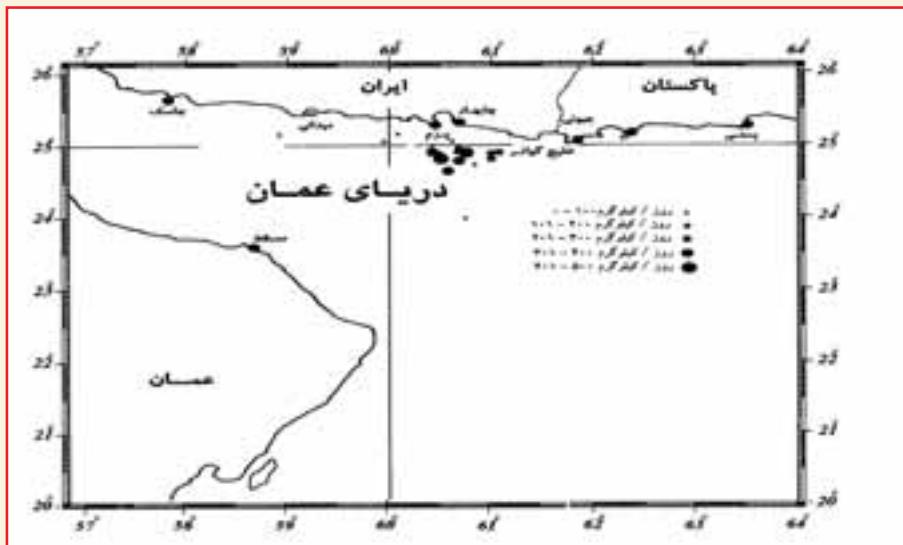
۵- انجام اولین گشتهای دریایی در اسفند ماه به مدت ۸ روز (۷۹/۱۲/۱۸ تا ۷۹/۱۲/۱۱) و دومین گشت دریایی در سال ۸۰ به مدت ۱۴ روز (۸۰/۱/۲۵ تا ۸۰/۲/۷).

۶- تور اندازی در دو روش صید سطحی و نیمه عمقی (۶ متری از

ضمیمه ۱: نحوه اتصال چشمۀ تورهای مختلف به یکدیگر

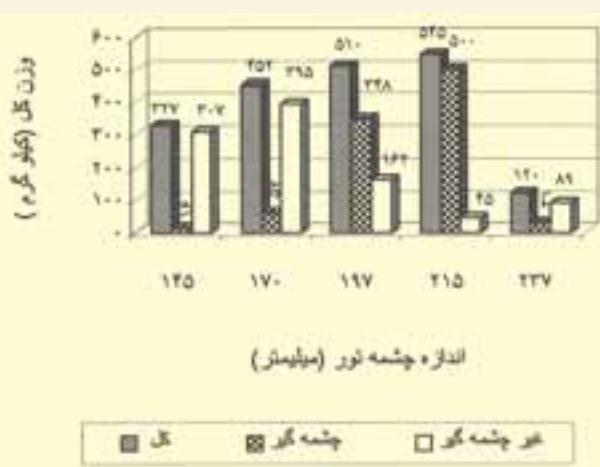

شکل ۱: محدوده جغرافیایی مناطق تورریزی و شاخص صید ماهی گیر (وزن به کیلوگرم) در هر تور اندازی.

گروههای طولی

گستره طولی ماهی گیر صید شده از ۵۲ الی ۱۶۱ سانتیمتر بود. شکل ۴ فراوانی طولی ماهی گیر را به تفکیک چشمه تور نشان میدهد. در تمام چشمه های آزمایشی گستره طولی ای ۸۵ سانتیمتر بیشترین فراوانی را تشکیل داده بودند. نتایج آنالیز واریانس یک طرفه با احتمال ۹۵٪ اختلاف آماری معنی داری را از نظر میانگین طولی بین چشمه های مختلف نشان نداد ($p > 0.05$). ضمناً این تجزیه تحلیل را به همراه میانگین طولی ماهی گیر صید شده برای هر چشمه تور نشان می دهد.

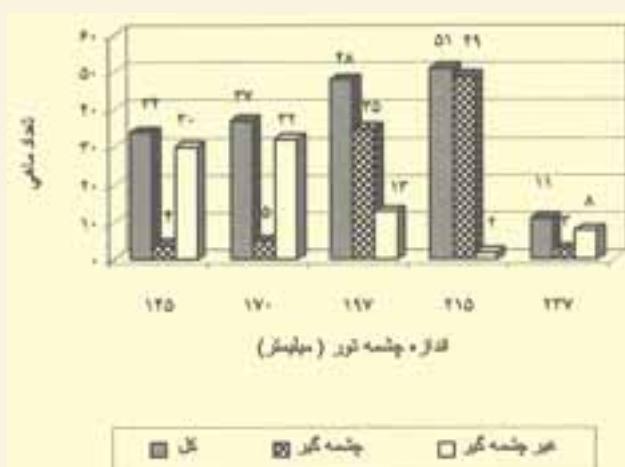
شکل ۳: وزن ماهی گیر صید شده به تفکیک چشمه تور و نحوه صید (۱۳۷۹-۱۳۸۰) آبهای دریای عمان، استان سیستان و بلوچستان)

گونه به تفکیک هر چشمه عبارتند از:
تعداد قطعه ماهی و نحوه به دام افتادن در تور

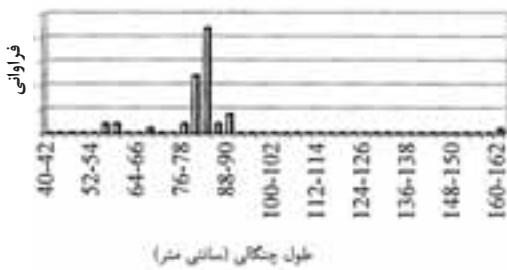
شکل ۲ تعداد ماهی گیر صید شده را بر اساس نحوه صید در تور به تفکیک چشمه های مورد آزمایش نشان می دهد. مطابق با آن چشمه ۲۱۵ میلی متر متره از نظر تعداد کل و هم از نظر تعداد گوشگیر^{۱۲} بودن بیشترین تعداد را نشان داد. به طور یکه از ۵۱ قطعه ماهی گیر صید شده ۴۹ قطعه ماهی به صورت گوشگیر صید گردیدند. در مقابل، کمترین تعداد ماهی صید شده مربوط به چشمه ۲۳۷ میلیمتر بود. در مورد این چشمه، تعداد ۸ قطعه ماهی گیر به صورت غیر گوشگیر، تعداد ۶ قطعه ماهی به صورت تنہ گیر (کمرگیر) صید گردیدند. در چشمه ۱۴۵ میلیمتر (شاهد)، ۱۷۰ و ۲۳۷ میلیمتر بیشتر ماهیان به صورت غیر گوشگیر صید گردیدند، به ترتیب ۸۸٪، ۶۵٪ و ۷۶٪ این صید بصورت سرگیر بودند.

وزن کل

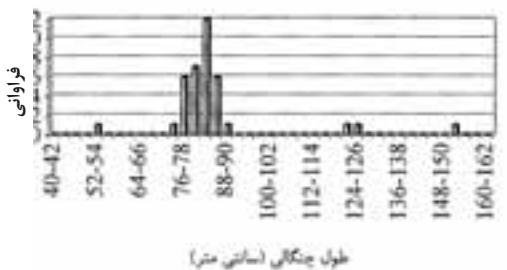
شکل ۳ نتایج مربوط به وزن کل ماهی گیر صید شده را به تفکیک چشمه تور نشان میدهد. نتایج آنالیز واریانس یک طرفه با احتمال ۹۵٪ از نظر میزان کل صید وزنی بین چشمه های مورد بررسی اختلاف آماری معنی داری را نشان داد ($p < 0.05$). (ضمیمه ۲)، در چشمه ۲۱۵ میلیمتر حدود ۹۸٪ وزن صید آن بصورت گوشگیر بوده، در صورتیکه در چشمه ۱۴۵ میلیمتر (کمترین میزان وزن صید پس از چشمه ۲۳۷ میلیمتر) ۹۵٪ وزن صید بصورت غیر گوشگیر (سرگیر) صید گردیدند.

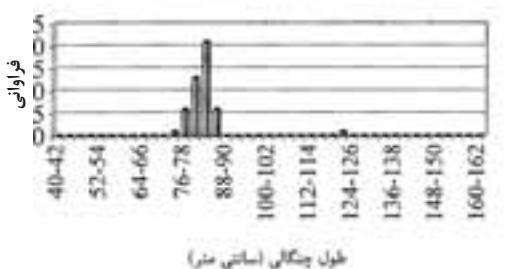
شکل ۲: تعداد ماهی گیر صید شده به تفکیک چشمه تور و نحوه صید (۱۳۷۹-۱۳۸۰) آبهای دریای عمان، استان سیستان و بلوچستان)

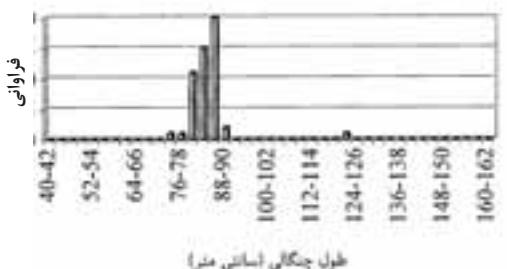
چشمۀ ۱۶۵ میلیمتر

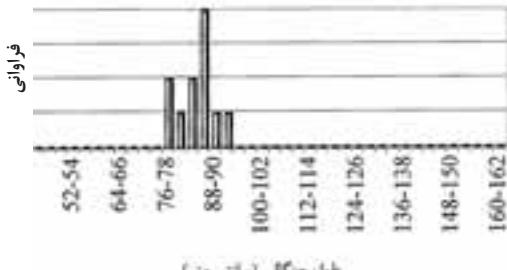
چشمۀ ۱۷۰ میلیمتر

چشمۀ ۱۹۷ میلیمتر

چشمۀ ۱۷۰ میلیمتر

چشمۀ ۲۳۷ میلیمتر

شکل ۴: گستره طولی ماهی گیدر صید شده به تفکیک چشمۀ تور در روش صید سطحی (۰/۱۳۷۹، ۱۳۸۰، آبهای دریای عمان، استان سیستان و بلوچستان).

وضعیت برخورد

شکل ۵ وضعیت برخورد ماهی را در سه قسمت تور بالا (از طناب بو به تا ۴/۵ متر، وسط (از ۴/۵ متر تا ۹ متر، پائین (از ۹ متر تا ۱۴ متری عرض تور) نشان می‌دهد. براساس آن درصد گیدر صید شده در قسمت وسط تور بیشترین میزان را به خود اختصاص داده بود (٪۳۸)، در صورتیکه درصد ماهی گیدر صید شده در قسمت بالای تور کمترین میزان را نشان داد (٪۳۰). این نتایج می‌تواند نقطه شروع مناسبی برای عمق مناسب توراندازی در روش نیمه عمقی باشد.

ب) روش نیمه عمقی

در این روش صید هر سه توراندازی انجام گرفته شده موفق بود. گونه صید شده منحصرآ شامل ماهی گیدر بود که مجموعاً تعداد ۹۷ قطعه ماهی گیدر صید گردیدند. نتایج مربوط به هر یک از چشمۀ های تور آزمایشی به شرح ذیل می‌باشد:

تعداد قطعه ماهی و نحوه به دام افتادن در تور

بر اساس شکل ۶ از میان چهار چشمۀ تور آزمایشی، چشمۀ ۱۱۵ میلیمتر بیشترین تعداد ماهی را صید نموده که تماماً به صورت گوشگیر بودند (۳۵ قطعه). در مقابل چشمۀ ۱۹۷ میلیمتر کمترین تعداد ماهی را صید نموده است (۱۶ قطعه) که از آن میان حدود ٪۹۴ به صورت غیر چشمۀ گیر (٪۹۰ پوزه گیر و ٪۴ تور پیچ) بودند. از کل تعداد ماهی صید شده به وسیله چشمۀ ۱۷۰ میلی متر تماماً به صورت غیر گوشگیر (پوزه گیر) بودند.

وزن کل

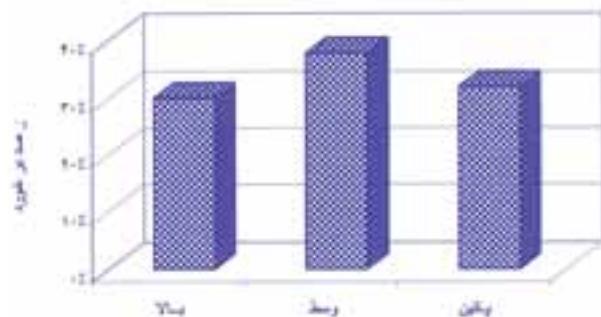
همانند نتایج مربوط به تعداد ماهی، چشمۀ ۲۱۵ میلیمتر بیشترین ماهی را از نظر وزنی صید نمود (شکل ۷). نتایج مربوط به آنالیز واریانس یک طرفه با احتمال ٪۹۵ از نظر وزنی بین چشمۀ های مربوطه اختلاف آماری معنی داری را نشان داد ($P < 0.05$). (ضمیمه ۴).

گروههای طولی

گستره طولی صید شده در هر یک از چشمۀ های آزمایشی تقریباً بصورت یکسان از ۸۲ الی ۹۳ سانتیمتر بوده که در مقایسه با روش صید سطحی گستره طولی بزرگتری را صید نمود (شکل ۸). نتایج آنالیز واریانس یک طرفه با احتمال ٪۹۵ اختلاف آماری معنی داری را بین گروههای طولی چشمۀ های مختلف از نظر میانگین طولی نشان نداد ($P > 0.05$). (ضمیمه ۵) این مطلب را نشان می‌دهد.

شکل ۵: تعدادماهی گیدر صید شده به تفکیک چشمۀ تورو نحوه صید در روش نیمه عمقی (۱۳۷۹-۱۳۸۰)، آبهای دریای عمان. استان سیستان و بلوچستان.

شکل ۵: درصد وضعیت برخورد ماهی گیدر در سه قسمت تور بالا، وسط، پائین (۱۳۷۹-۱۳۸۰)، آبهای دریای عمان. استان سیستان و بلوچستان.

ضمیمه ۲: نتایج آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون دانکن وزن ماهی گیدر صید شده به تفکیک چشمۀ تور و نحوه صید در روش نیمه عمقی (۱۳۷۹-۱۳۸۰)، آبهای دریای عمان. استان سیستان و بلوچستان.

استان سیستان و بلوچستان. آزمون دانکن

وزن ماهی گیدر صید شده به تفکیک چشمۀ تور و نحوه صید در روش

نیمه عمقی (۱۳۷۹-۱۳۸۰)، آبهای دریای عمان. استان سیستان و بلوچستان.

استان سیستان و بلوچستان. آزمون دانکن

Df	Sum of squares		Mean Square	Sig.	F
Between Groups	۳۷۲۶۸۰/۴	۴	۱۳۸۶۴۲/۶۶		.۰۰
Within Groups	۴۲۲	۲۰	۲۱/۰۶		۵۱۲/۹۹۷
total	۳۷۳۱۰۲/۴	۲۴			

شکل ۷: وزن ماهی گیدر صید شده به تفکیک چشمۀ تور و نحوه صید در روش نیمه عمقی (۱۳۷۹-۱۳۸۰)، آبهای دریای عمان. استان سیستان و بلوچستان.

وضعیت برخورد

همانطوریکه در شکل ۹ مشخص شده است، درصد برخورد ماهی در قسمت بالای تور بیشترین تعداد را تشکیل داده بود (۴۷٪). این وضعیت در دو قسمت دیگر تور متفاوت بوده، به طوریکه در قسمت وسط تور وضعیت برخورد کمترین تعداد را نشان داد.

مقایسه دو روش صید سطحی و نیمه عمقی

شکل ۱۰ مقایسه دو روش فوق را از نظر تعداد ماهی گیدر صید شده و وزن به کیلو گرم در هر تور اندازی نشان می دهد. بر اساس آن روش صید نیمه عمقی بیشترین تعداد و وزن را در هر نور اندازی نسبت به روش صید سطحی به خود اختصاص داده بود. مقایسه بین چشمۀ های مختلف نشان داد که چشمۀ ۲۱۵ میلیمتر در هر دو روش ذکر شده از تعداد و وزن بیشتری نسبت

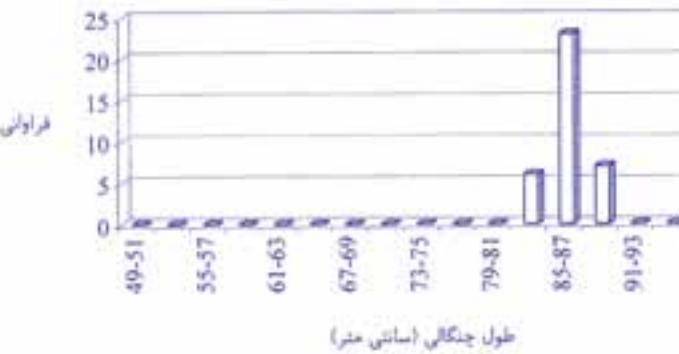
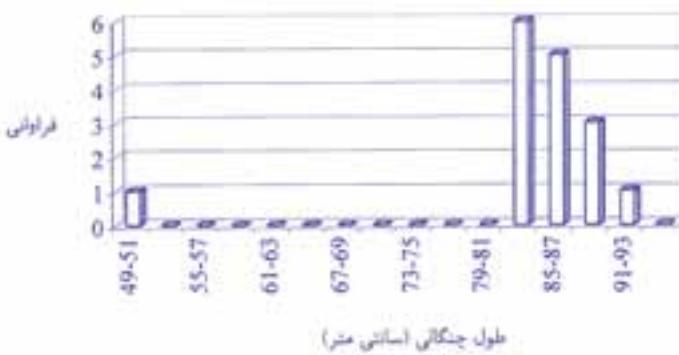
Mesh (mm)	Subset for alpha= .۰/۵			
	۱	۲	۳	۴
۲۳۷	۳۷			
۱۷۰		۴۵		
۱۴۵		۵۲		
۱۹۷			۸۷	
۲۱۵				۱۲۵

دیگر چشمۀ های مورد بررسی بر خوردار بود.

بحث

اطلاعات پراکنش صید ماهی گیدرنشان می‌دهد(شکل ۱) که صید این گونه بر خلاف ماهی هورور که گونه ساحلی می‌باشد، در فاصله بیشتری از ساحل صورت می‌گیرد(عمده صید از ۳۰ مایلی ساحل به بالا). بررسی نحوه صید ماهی گیدر در چشمۀ تورهای مختلف نشان می‌دهد که با افزایش چشمۀ تور از ۱۴۵ تا ۲۱۵ میلیمتر ماهیان با دور برانش بزرگتری به صورت گوشگیر صید می‌گرددند که به دنبال آن تعداد این ماهیان صید شده نیز افزایش می‌یابد. به طوری که در چشمۀ تور ۲۱۵ میلیمتر تا حدود ۶٪ از تعداد کل صید به صورت گوشگیر بوده است. این مطلب نشان می‌دهد که چشمۀ مزبور متناسب با دور برانش ماهیان صید شده می‌باشد و همچنین بر مناسب بودن این چشمۀ تور برای صید ماهی گیدر در این منطقه تاکید دارد. صید ماهیان به صورت تنه گیر (حدود ۶۰٪ تعداد کل صید) در چشمۀ ۲۳۷ میلی‌متر نشان می‌دهد که این چشمۀ برای صید این ماهیان بزرگ می‌باشد. مکانیسم عمل بدین صورت است که ماهی تون به دلیل شناخت قوی و سریع، پس از گوشگیر شدن در تور به علت حرکت سریع به سمت جلو جهت فرار، به صورت تنه گیر (کمرگیر) در می‌آید. این وضعیت در ماهیانی که حاوی بافت گوشت نرم می‌باشدند (از جمله تون ماهیان) به خوبی دیده می‌شود. یکی از دلایل تعداد کم صید ماهیان به صورت تنه گیر در بعضی از گونه‌ها را می‌توان در سخت (سفت) بودن بافت گوشت دانست که به آسانی بوسیله چشمۀ تور گیر^{۱۴} نمی‌کنند(۳)، این امر از وارد شدن بیشتر بدن آنها به داخل چشمۀ تور جلوگیری می‌کند. این وضعیت در مورد ماهیان بزرگتر، علیرغم شناخت قویتر، در چشمۀ های کوچکتر به اندازه کافی دیده نمی‌شود. ماهیانی که دارای ضمایمی از قبیل شعاع سخت باله پشتی می‌باشند (از جمله تون ماهیان) انتظار می‌رود که ابتدا بصورت سرگیر صید گرددند که سپس این ماهیان بصورت تورپیچ در می‌آینند (۱۰). در این تحقیق، این وضعیت به خوبی در چشمۀ هایی که در آن ماهیان بصورت تورپیچ صید گردیده‌اند، به خوبی دیده شده است. بدین ترتیب که پس از سرگیر شدن قسمتی از شعاع سخت باله پشتی ماهی در تورگیر می‌کرد.

عمل تورپیچ شدن در تورهای گوشگیر سبب می‌شود که انتخاب پذیری طولی^{۱۵} در مقایسه با عمل کمرگیر یا گوشگیر کمتر شود. بنابر این گستره طولی

شکل ۸: گستره طولی ماهی گیدر صید شده به تفکیک چشمۀ تور در روش صید نیمه عمیق ۱۳۷۹-۱۳۸۰، آبهای دریای عمان، استان سیستان و بلوچستان.

صید فوق دارای قدرت ماهیگیری متفاوت می باشد که با اندازه چشمه تور فرق می کند. به طور کلی سرگیر شدن ماهیان موثرتر از گوشگیر شدن می باشد و هر دو آنها از تور پیچ شدن به مراتب موثر تر هستند^(۴). با وجود این ، نتایج مطالعه فوق نشان می دهد که اکثر ماهیان صید شده به صورت گوشگیر (۵۳٪ / کل صید) می باشند. در صورتیکه سرگیر شدن و تور پیچ شدن نسبت های کمتری از صید را تشکیل می دهند.

عبدی در سال ۱۳۷۳ با بررسی صید چشمه های آزمایشی ۱۴۵ (چشمه شاهد)، ۲۰۰، ۲۵۰، ۴۰۰، ۳۰۰، ۴۵ میلی متر بروی ماهی گیدر، چشمه مناسب را ۲۵۰ میلی متر بدست آورد^(۲). بررسی گروه های طولی ماهی گیدر در محدوده آبهای ایران در ۱۳۷۳ نشان می دهد که صید این ماهی در گستره طولی ۴۰ الی ۱۵۰ سانتیمتر بوده که در آن دو محدودی ۶۵ و ۱۰۵ سانتی متر دیده می شود. در صورتی که در تحقیق حاضر تنها یک مد طولی ۸۱ سانتیمتر ملاحظه می باشد. بنابراین، یکی از عوامل موثر در اختلاف مناسب ترین چشمه تور پیشنهادی بین دو تحقیق مذکور را می توان در اختلاف گروه های طولی صید شده جستجو کرد. اختلاف زمان بررسی بین دو تحقیق فوق (در تحقیق سال ۷۳ زمان اجرا از اسفند ۷۲ تا آذر ۷۳ بوده است) و مشخصات فنی تور از دیگر عوامل موثر می باشند. عدم تفاوت بین میانگین طولی ماهی گیدر به تفکیک چشمه تور در روش صید سطحی که بیان می دارد " طول ماهیان صید شده به وسیله تور گوشگیر با افزایش اندازه چشمه تور افزایش

ضمیمه ۳ : نتایج آنالیز واریانس یک طرفه گروه های طولی ماهی گیدر به تفکیک چشمه تور در روش صید سطحی
آبهای دریای عمان. استان سیستان و بلوچستان).

Sum of squares	Df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	۳/۸۷۳	۴	۰/۹۶۸	
Within Groups	۲۰/۱۲۱	۲۰	۱/۰۰۶	۰/۹۶۲
total	۲۳/۹۱۴	۲۴		۰/۴۵

ضمیمه ۴ : نتایج آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون دانکن وزن ماهی گیدر صید شده به تفکیک چشمه تور در روش نیمه عمیقی (۱۳۷۹-۱۳۸۰، آبهای دریای عمان. استان سیستان و بلوچستان). آزمون دانکن

Sum of squares	Df	Mean Square	Sig.	F
Between Groups	۱۲۰۵۷۴/۹۱۷	۳	۴۰۱۹۱/۶۳۹	
Within Groups	۳۸۳/۳۳۳	۸	۴۷/۹۱۷	۰/۰۰
total	۱۲۰۹۵۸/۲۵	۱۱	۸۳۷/۷۸۲	

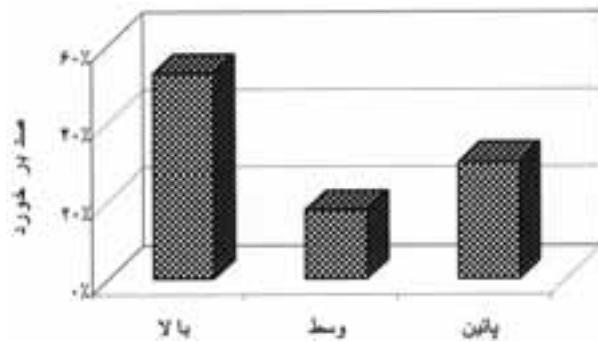
Mesh (mm)	Subset for alpha = ۰/۰۵			داده های ضمیمه ۴
	۱	۲	۳	
۱۹۷	۴۵			
۲۳۷	۶۲			
۱۷۰		۱۰۲		
۲۱۵			۱۴۵	

این ماهیان در تورهای گوشگیر نسبت به دو حالت اخیر بیشتر می باشد^(۹). در این تحقیق به دلیل آنکه گستره طولی ماهیان صید شده در تمام چشمه ها تقريباً به صورت يكسان بوده (۷۶ الی ۸۵ سانتی متر) و ماهیان کوچکتر و بزرگتر از گستره طولی فوق کمتر در ترکیب صید دیده شده اند (شکل ۴)، بنابراین صید ماهیان به صورت تور پیچ کمتر مشاهده گردیده است. در مقابل، ماهیانی که قادر ضمائم بزرگ می باشند کمتر در تورهای گوشگیر تور پیچ می شوند و طول ماهیان صید شده در هر چشم متناسب با افزایش چشمه تور افزایش پیدا می کند.

روشهای مختلف تور کشی ممکن است بر انتخاب پذیری تور تاثیر بگذارد. ماهیان بزرگ اغلب از طریق پوزه صید می گردند و به آسانی در هنگام تور کشی از تور رها می شوند. این تعداد از ماهیان را با دقت در تور کشی می توان در ترکیب صید افزایش داد^(۹). در تحقیق حاضر، این وضعیت در چشمه تور آن را می توان در کوچک بودن این چشمه تور برای صید این ماهیان و بدبندی آن صید این ماهیان به صورت پوزه گیر جستجو کرد. تعداد ماهی گیدر صید شده در چشمه شاهد ۱۴۵ میلیمتر (قطعه ماهی)، نتیجه عدم دقت در تور کشی می باشد و اگر این عمل صورت نمی گرفت این تعداد به میزان سیار بیشتری افزایش پیدا می کرد (۴۸ قطعه). زیرا بر اساس محاسبات به دست آمده میزان ۳۰٪ از تعداد ماهی گیدر صید شده مربوط به این چشمه در هنگام تور کشی و انتقال تور به عرش شناور از تور رها گردیدند. این وضعیت حتی در مورد چشمه ۱۷۰ میلیمتر با میزان بسیار کمتری نیز مشاهده گردید. این مطلب نشان می دهد که این چشمه ها برای

صید ماهی گیدر در این منطقه (آبهای ساحلی استان سیستان و بلوچستان) مناسب نبوده و از کارآئی لازم برخوردار نیست. علاوه بر موارد ذکر شده ، حتی ابعاد قایق مور استفاده برای تورهای گوشگیر ممکن است بر گزینش آنها تاثیر بگذارد. در شناورهایی با خوابیدگی کمتر^{۱۶} که نیاز به ارتفاع تور کشی از عرشه^{۱۷} کوتاهتری دارند، ماهیان کمتری از تور رها می شوند^(۴). Wheeler و Winters^{۱۸} (۱۱) بیان کردند که اختلاف قدرت ماهیگیری بین چشمه های مختلف تور ممکن است در نتیجه اختلاف در نسبت ماهیان صید شده بوسیله هر یک از روشهای بدام افتادن ماهی (گوشگیر، سرگیر و تور پیچ) در هر یک از چشمه های تور باشد. آنها بیان کردند که سه روش

گیدر همانند دیگر گونه‌های تون ماهیان در آبهای سیستان و بلوچستان عملاً از اواخر بهمن ماه شروع و تا اواخر خرداد ماه ادامه دارد(با توجه به فصل مانسون و توقف صید تا اواسط شهریور) ، بنابر این ، با توجه به زمان انجام گشت‌های دریایی ، ماهیان صید شده می‌توانند نشان‌دهنده جمعیت ماهی گیدر در این منطقه باشند. درصد بالای صید ماهی گیدر به صورت غیرگوشگیر (سرگیر) در چشمۀ تور ۱۴۵ میلیمتر و همچنین رها شدن تعداد زیادی ماهی در حین تورکشی و انتقال به عرشه (در حدود ۳۰٪ از کل ماهی صید شده) ، دلیل دیگر بر نامناسب بودن این چشمۀ تور برای صید ماهی گیدر در این منطقه می‌باشد. استفاده از تورهای با چشمۀ ۱۴۵ میلیمتر تنها برای ماهی هوور مسقطی(به‌دلیل دور برانش کوچک‌تر این ماهی) ، هوور (با توجه به اطلاعات بهدست آمده از این تحقیق که تقریباً تمام ماهیان هوور از طریق برانش صید گردیدند) و همچنین آن دسته از

شکل ۹: درصد وضعیت برخورد ماهی گیدر در سه قسمت تور (بالا ، وسط ، پائین) در روش صید نیمه عمقی.

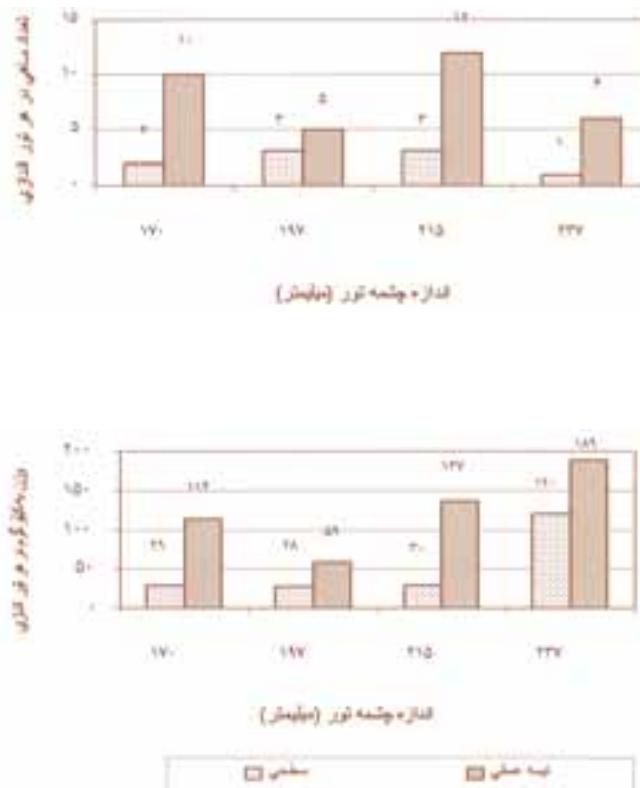
می‌یابد(۹)، تعییت نمی‌کند. بر اساس نتایج بدست آمده طی سالهای ۷۶ الی ۷۸ مرکز تحقیقات شیلاتی آبهای دور (۱) مشخص شد که در آبهای ساحلی ایران یک مدل طولی ۸۱ سانتیمتر وجود دارد. همچنین با توجه به روند افزایشی شاخص گنادی ماهی نر و ماده با شروع فصل بهار و بالا رفتن میزان صیدو CPUE (در نتیجه مهاجرت جدید) در این مناطق ، به‌نظر می‌رسد که گروه‌های طولی خاصی از ماهی گیدر جهت تخریزی به محدوده آبهای ایران مهاجرت می‌نمایند. بنابراین، حضور بسیار اندک گروه‌های طولی در خارج از گستره طولی ۸۵ - ۷۶ سانتیمتر (شکل ۴) و صید تمام چشمۀ های مورد آزمایش از این گستره طولی یکسان، دلایلی هستند که نتایج بدست آمده در مقابل نظریه ذکر شده قرار می‌گیرد.

درصد برخورد بیشتر ماهیان در ناحیه وسط و پس از آن در ناحیه پائین تور در روش صید سطحی نشان می‌دهد که استقرار طناب بویه تور در عمق ۶ متری از سطح آب در روش صید نیمه عمقی می‌تواند مناسب باشد (با توجه به ارتفاع تور ۱۴ متر).

بر اساس نتایج بدست آمده از چهار چشمۀ مورد آزمایش در روش نیمه عمقی مشخص می‌شود که چشمۀ ۲۱۵ میلیمتر همانند روش صید سطحی با دارا بودن بیشترین تعداد و وزن صید از نظر کل و گوشگیر، مناسب‌ترین چشمۀ تور برای صید ماهی گیدر در روش صید نیمه عمقی می‌باشد(شکل ۶ و ۷). وضعیت برخورد ماهی در سه قسمت تور نشان می‌دهد که بیشتر ماهیان گیدر به قسمت بالای تور برخورد کردند(۴۷٪). با توجه به آزمایشات به عمل آمده در این دوره و نتایج بدست آمده احتمال می‌رود که عمق ۶ متر در روش نیمه عمقی ، عمق مناسبی برای استقرار تور می‌باشد که این مهم پس از انجام آزمایش در اعماق مختلف در پروره‌های آنی بیشتر مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

از آنجائی که در دو روش صید سطحی و نیمه عمقی توراندازی در شرایط زمانی و مکانی و همچنین دفعات توراندازی یکسانی صورت نگرفته است، مقایسه آنها از هیچ گونه توجیه علمی برخودار نیست. با وجود این در روش صید نیمه عمقی تعداد و وزن ماهی گیدر در هر تور اندازی از میزان بیشتری برخوردار بوده است (شکل ۱۰). این امر به‌دلیل گلهایی بودن ماهی گیدر و برخورد آن به تور در زمان خاص (به‌دلیل مهاجرت از یک مکان به مکان خاص) می‌باشد.

در یک جمع بندی کلی ، با توجه به اینکه چشمۀ ۲۱۵ میلیمتر

شکل ۱۰: وضعیت صید ماهی گیدر از نظر تعداد و وزن در هر تور اندازی در روش صید سطحی و نیمه عمقی (۱۳۹۷-۱۳۹۸-۱۳۹۹-۱۴۰۰، آبهای دریای عمان، استان سیستان و بلوچستان).

بیشترین میزان صید وزنی را از نظر کل و گوشگیر به خود اختصاص داده است ، این چشمۀ تور می‌تواند چشمۀ مناسبی برای صید ماهی گیدر در محدوده آبهای دریای عمان (سیستان و بلوچستان) معرفی شود و به جای چشمۀ ۱۴۵ میلی‌متر که در این منطقه در سطح وسیعی توسط صیادان محلی مورد استفاده قرار می‌گیرد، به کار گرفته شود. شاید این سوال در ذهن خطور کنده با انجام دوگشّت دریایی فوق قضاؤت در مورد مناسب‌ترین چشمۀ تور را قدری مشکل می‌نماید. از انجائی که صید ماهی

- ۲- عابدی، ج. ۱۳۷۳. بررسی و تعیین چشمته تور گوشگیر مناسب صید گیدر. مرکز تحقیقات شیلاتی آبهای دور - چاہار، ۵۳، صفحه.
- 3- Bergstrom, M., 1992, Pilot survey of driftnet fisheries in Bangladesh. Development of small – scale fisheries in the Bay of Bengal, madras, India, 15p.
- 4- Burd,A.,1963, On selection by the drifter fleets in the East Anglian herring fishery. Journal of the fisheries research board of Canada 20 : 735 - 742p.
- 5-Collete,B.B.&C.E.Nauen,1983.FAO species catalogue.Vol.2.S combrids of the world.An annotated and illustrated catalogue of tunas,mackerel,bonitos and related species known to date.FAO Fish.Synop.,Vol.2:137p.
- 6-Fonteneau,A.and J.Marcille,1993.Resources,Fishing and biology of the tropical tunas of the eastern central atlantic,FAO fisheries technical paper,129-108p.
- 7- IOTC, 2000. Data summary for 1989 – 1998, No.20.108p.
- 8- Majid, A.& A. Imad, 1993. Present status of tuna fisheries in Pakistan. Proceeding of the 5th expert consultation on indian ocean tunas. Seychelles, 275p.
- 9- Michael.J.H.,H. R.S.David and J.Brian,1997. Catch characteristics of Commercial gill – nets in a nearshore fishery in central New Zealand. New Zealand Journal of marine and freshwater Research, Vol.31 : 294 – 259p.
- 10- Michael,J.H.H. & R.S. David , 1996.Gillnetting in southern New zealand: Duration effects of sets and entanglement modes of fish. Fishery Bulletin94:66-677p.
- 11- Winters, G.H & J.P.Wheeler,1990, Direct and indirect estimation of gill-net selection curves of Atlantic herring (*Clupea harengus harengus*). Canadian Journal of Fisheries and aquatic sciences 47: 460 470p.

ماهیان گیدری که در آبهای دور از ساحل (به فاصله ۴۰۰ تا ۶۰۰ مایل از ساحل آبی کشور های یمن، جیبوتی و سومالی) شامل طول چنگالی کوچکتری می باشند (عدها طول چنگالی ۶۰ سانتیمتر)(۱)، مناسب می باشند. بنابر این استفاده از تور گوشگیر چشمته ۲۱۵ میلیمتر به وسیله صیادان محلی جهت صید ماهی گیدر در محدوده آبهای ساحلی ایران می تواند ترویج گردد. نتایج مربوط به صید نیمه عمقی نشان داد که این روش در صید ماهی گیدر از کارائی لازم برخوردار است ولی تفکیک دو شیوه صید سطحی و نیمه عمقی از نظر ارجحیت و تعیین بهترین عمق استقرار تور در روش صید نیمه عمقی نیاز به اجرای مجدد و همزمان این دو شیوه صید می باشد.

تشکر و قدردانی

از مدیریت محترم اسبق اداره کل شیلات استان سیستان و بلوچستان برادر مهندس هاشم زهی به خاطر همکاری در تهیه شناور تحقیقاتی و همچنین از مهندس شیروان عنایتی کارشناس مختتم امور صید که در تمام گشتهای تحقیقاتی با اینجانب همکاری نزدیک را داشته اند تشکر و قدردانی می نماییم.

همچنین از جناب آقای دکتر فرهاد کیمرام رئیس بخش مدیریت ذخایر و مهندس شهرام قاسمی مدیر گروه سخت پوستان موسسه تحقیقات شیلات ایران و مهندس محمد عمارزاده کارشناس بخش آموزش و ترویج شرکت سهامی شیلات ایران به جهت راهنمایی های لازم تشکر و قدردانی می گردد.

پاورقی ها

- 1- *Thunnus albacares*
- 2- Ill nets Gillnets
- 3- Passive Fishing Gears
- 4- Widly Scattered Populations
- 5- Selective
- 6- Indian Ocean Tuna Commission
- 7- Purse Seiners
- 8- Float Line
- 9- Lead Line
- 10- Float
- 11- Sinker

۱۲- گیر کردن ماهی در تور تنها از طریق دور برانش

۱۳- گیر کردن ماهی در تور تنها از طریق پوزه یا سر، تور پیچ و تنگ گیر

- 14- Compressed
- 15- Selective Size
- 16- Low Lying
- 17- Lift
- 18- Fishing Power

منابع مورد استفاده

- ۱- حسینی، س،ع. ۱۳۸۰. بررسی وضعیت ذخایر تون ماهیان در دریای عمان - سواحل سیستان و بلوچستان. مرکز تحقیقات شیلاتی آبهای دور - چاہار، ۹۰ صفحه.